

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2021r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prakt. sąd. Dominika Czarnota

przy udziale prokuratora Prokuratury ---

po rozpoznaniu dnia 25.11.20r., 21.06.21r.

sprawy **K. G.**, c. A. i D. zd. K., ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 30.09.19r. w L. będąc w stanie nietrzeźwości prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) badanie urządzeniem Alkometr A 2.0 wykazało: I badanie – 1,17 mg/l, II badanie – 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

2. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 naraziła małoletnią córkę N. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

tj. o przestępstwo z art. 160 §1 i 2 kk w zw. z art. 11 §2 kk

I. Oskarżoną K. G. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej w pkt 1 przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda.

II. Oskarżoną K. G. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej w pkt 2 przestępstwa z art. 160 § 1 w zw. z § 2 kk i za to na podstawie art. 160 § 2 kk, przy zastosowaniu art. 37a § 1 kk, wymierza oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 15 (piętnaście) zł każda.

III. Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 kk łączy orzeczone kary grzywny i wymierza oskarżonej karę łączną grzywny w wysokości 130 (sto trzydzieści) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda.

IV. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat.

V. Na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30.09.19r.

VI. Na podstawie art. 46 §2 kk orzeka nawiązkę na rzecz małoletniej N. B. w kwocie 1000 (tysiąc) zł.

VII. Na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

VIII. Na podstawie art. 627 kpk, § 11 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.15r. (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. U. kwotę (...) (jeden tysiąc osiem) zł oraz podatek VAT, tytułem pełnienia funkcji kuratora małoletniej.

IX. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 1390 zł i opłatę w kwocie 260 zł.

/-/ S. I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 162/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. G.	1. W dniu 30.09.19 r. w L. będąc w stanie	

	nietrzeźwości prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) – badanie urządzeniem Alkometr A2.0 wykazało: I badanie – 1,17 mg/l, II badanie – 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. dopuściła się przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.		
2. W tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 naraziła małoletnią córkę N. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu tj. dopuściła się przestępstwa z art. 160 §1 iw zw. z §2 k.k.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 30.09.2019 r. w L. K. G. będąc w stanie nietrzeźwości prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) – badanie urządzeniem Alkometr A2.0 wykazało: I badanie – 1,17 mg/l, II badanie – 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżona tego dnia o godz. 15 zakończyła pracę w Aptece w K. przy ul. (...), po której była umówiona u kosmetyczki	wyjaśnienia oskarżonej	k. 108-109 i 161w zw. z k. 8-11 oraz 45-46	

w L.. Ponieważ w tym dniu kobieta czuła się bardzo zestresowana a jednocześnie odczuwała różnego rodzaju dolegliwości wypła 2 buteleczki po 30 ml waleriany a tuż przed rozpoczęciem jazdy około godz. 15:10 dodatkowo buteleczkę nerwosolu. Jednocześnie tego dnia kobieta niewiele jadła i dodatkowo zażywała leki w postaci R. oraz aspiryny. W trakcie podróży do kosmetyczki, po drodze, oskarżona zabrała ze sobą również swoją 10-letnią wówczas córkę N. B.. Tuż przed godz. 15:45 oskarżona stojąc przed światłami na ul. (...) została zatrzymana przez jadącego za nią kierowcę - M. M., zaniepokojonego sposobem prowadzenia przez nią samochodu F. (...) o nr rej. (...), który wezwał również znajdujący się akurat nieopodal patrol Straży Miejskiej. W tym dniu oskarżonej zostało również zatrzymane prawo jazdy przez funkcjonariuszy Policji.			
zeznania M. M.	k. 109-110 w zw. z k. 18-20		
zeznania M. K.	k. 23-25 i 32		
protokół badania stanu trzeźwości	k. 2		

Świadectwo wzorcowania urządzenia Alkometr A.2.0	k.50		
Opinia biegłego J. T. wraz z opinią uzupełniającą	k. 38-40 i 134-140		
dokumenty w postaci: notatek urzędowych z dnia 30.09.2019 r., 10.01.2020 r. i 31.01.2020 r., oświadczenie przekazania pojazdu, kserokopii prawa jazdy	k. 1, 49 i 57, 3, 14-15,		
Oskarżona K. G. z wykształcenia jest magistrem polonistyki oraz farmacji. Jest mężatką, posiada dwójkę dzieci – syna w wieku 28 lat oraz córkę w wieku 12lat. Oskarżona pracuje w Aptece w K. a jej miesięczny dochód netto wynosi 2.400 zł. W 2006 r. u oskarżonej rozpoznano stwardnienie rozsiane. Oskarżona nie była uprzednio karana.	Karta karna	k. 16, 85	
Karta informacyjna leczenia szpitalnego	k. 107		
wyjaśnienia oskarżonej	k. 108-109 i 161 w zw. z k. 8-11 oraz 45-46		
notatka dot. składników majątkowych oskarżonej	k. 12		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
2. Ocena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd nie znalazł podstaw by uznać wyjaśnienia oskarżonej za niewiarygodne. Oskarżona przyznała się bowiem do zarzucanych jej czynów zarówno w toku postępowania przygotowawczego, przy czym przed sądem, złożyła o wiele bardziej rozbudowane wyjaśnienia. Wyjaśnienia te były przy tym spójne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym m.in. z zeznaniami M. M.. Kobieta wyraziła jednocześnie skruchę wskazując, że zdarzenie to miało charakter incydentalny i doszło do niego m.in. w wyniku	

stresu w jakim żyła przez ostatnie tygodnie przed zdarzeniem oraz tego, że w dniu zdarzenia bardzo źle się czuła w związku z czym wypła wówczas 2 buteleczki po 30 ml kropli walerianowych natomiast tuż przed samą jazdą samochodem dodatkowo jeszcze N.. Oskarżona przyznała przy tym w swoich wyjaśnieniach, że przed spożyciem w/w leków nie zapoznawała się z ich ulotką, jednakże wiedziała że zawierają alkohol, ponieważ pracuje w aptece.

W ocenie Sądu wiarygodności wyjaśnień oskarżonej nie podważają również wnioski zawarte w sporządzonych przez biegłego opiniach, z których wprost wynika, iż ustalone podczas badania stanu trzeźwości oskarżonej stężenia alkoholu nie korelują z jej wyjaśnieniami co do ilości oraz tożsamości spożytych środków uspokajających. Wnioski te nie podważają jednak również wiarygodności stwierdzonych badaniami stężeń alkoholu w wydychanym przez oskarżoną powietrzu jak i wiarygodności samych opinii, sporządzonych na podstawie tych wyjaśnień oraz pozostałego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż oskarżona nie kwestionowała bowiem w swoich wyjaśnieniach

	stwierdzonych badaniami przeprowadzonymi przez funkcjonariuszy stężeń alkoholu w wydychanym powietrzu a jednocześnie biegły w swoich opiniach opiera się m.in. na pewnych założeniach jak chociażby założenie, że oskarżona jest osobą o właściwie utrzymanym procesie toksykokinetyki alkoholu etylowego czy też przyjęciu, że kobieta metabolizowała alkohol etylowy z prędkością typową dla populacji europejskiej. Jednocześnie w opinii uzupełniającej biegły wskazuje, iż w literaturze specjalistycznej wskazuje się również na obniżenie stężenia alkoholu we krwi przy równoczesnym przyjęciu niewysokich dawek aspiryny i etanolu (k. 138) co może tym samym tłumaczyć występujące różnice.	
zeznania M. M.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, albowiem były one logiczne spójne oraz konsekwentne. Świadek ten jest osobą obcą dla oskarżonej, nie miał zatem uzasadnionych powodów by przedstawiać fakty niezgodnie z rzeczywistością. Mężczyzna ten był bezpośrednim świadkiem zdarzenia i przedstawił zapamiętane okoliczności. Zaniepokojony sposobem prowadzenia samochodu, którym kierowała	

	oskarżona w dniu zdarzenia, który jechał przed nim, a nie zatrzymał się m.in. przed skrzyżowaniem, świadek M. M. dokonał zatrzymania oskarżonej, gdy ta zatrzymała swój pojazd przed światłami oraz wezwał przejeżdżający obok patrol Straży Miejskiej, informując funkcjonariuszy o całym zajściu. Ponadto, zeznania świadka potwierdzają fakt kierowania przez oskarżoną pojazdu mechanicznego, w którym na przednim siedzeniu pasażera znajdowała się jej córka – tj. pokrzywdzona a także zachowania samego dziecka, które było wystraszone.	
zeznania M. K.	sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, nie miał zatem uzasadnionych powodów by przedstawiać fakty niezgodnie z rzeczywistością. Świadek zeznawał przy tym wyłącznie na okoliczności dot. przeprowadzonych czynności służbowych z udziałem oskarżonej. Jednocześnie z zeznań świadka wynika, że w dniu zdarzenia oskarżona przewoziła swoją córkę na przednim siedzeniu pasażera, co koreluje również z zeznaniami świadka M. M..	

protokół badania stanu trzeźwości	sąd uznał wskazany dokument za wiarygodny, albowiem został sporządzony przez uprawnione podmioty, nie budzi również zastrzeżeń co do swojej wiarygodności	
Opinia biegłego J. T. wraz z opinią uzupełniającą	Sporządzone przez biegłego opinie Sąd uznał za wiarygodne i przydatne dla poczynionych w sprawie ustaleń, albowiem zostały one sporządzone przez uprawniony podmiot – tj. osobę posiadającą w tym zakresie wiadomości specjalne. Jednocześnie opinie te były jasne, pełne i nie zachodziły w nich sprzeczności, a zawarte w nich wnioski stanowiły odpowiedź na zadane przez zlecające ich wydanie podmioty pytania. Żadna ze stron nie kwestionowała również wiarygodności sporządzonych opinii oraz ich jasności, zupełności czy ewentualnych sprzeczności wniosków, jak również Sąd nie znalazł ku temu podstaw.	
dokumenty w postaci: notatek urzędowych z dnia 30.09.2019 r., 10.01.2020 r. i 31.01.2020 r., oświadczenie przekazania pojazdu, kserokopii prawa jazdy	sąd uznał wskazane dokumenty za wiarygodne gdyż zostały sporządzone przez uprawnione podmioty w zakresie ich kompetencji, żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności jak również Sąd nie znalazł	

	podstaw by czynić to z urzędu.		
Świadectwo wzorcowania urządzenia Alkometr A.2.0	Dokument ten Sąd uznał za wiarygodny		
karta karna	Dokument ten Sąd uznał za wiarygodny		
notatka dot. składników majątkowych oskarżonej	Sąd uznał dokument ten za wiarygodny		
2.2 Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Karta informacyjna leczenia szpitalnego	Dokument ten sąd uznał za wiarygodny przy czym nie mający znaczenia dla ustalenia faktów w niniejszej sprawie a przede wszystkim nieistotny dla ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I, II	K. G.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd przyjął kwalifikację prawną zgodną z aktem oskarżenia, eliminując jedynie w tym zakresie art. 11 §2 k.k. wskazany przez oskarżyciela publicznego przy kwalifikacji prawnej obu czynów zabronionych zarzucanych oskarżonej. Kwalifikacja prawna oparta o kumulatywny zbieg przepisów byłaby bowiem zgodna jedynie w przypadku przyjęcia, iż oskarżona swoim zachowaniem – uściślając „tym samym czynem” dopuściła się wyłącznie jednego przestępstwa wypełniającego znamiona wielu czynów zabronionych, co z uwagi na szczegółowe okoliczności niemniejszej sprawy zostało wykluczone przez Sąd, a jak się zdaje również przez samego prokuratora występującego z przedmiotowym aktem oskarżenia, w którym zarzucono K. G. w istocie dwa czyny zabronione z art. 178a §1 k.k. i art. 160 §1 i §2 k.k. Zauważyć wszak należy iż oskarżona kierowała samochodem i poruszała się nim będąc w stanie nietrzeźwości początkowo sama, a dopiero później zabrała ze sobą swoją			

małoletnią córkę co tym samym wyklucza jedność popełnionego przez nią przestępstwa wskazując na dwa odrębne zachowania realizację znamion dwóch czynów zabronionych. Niemniej jednak, w pozostałym zakresie Sąd przyjął kwalifikację prawną tychże czynów zarzucanych oskarżonej zgodnie z aktem oskarżenia.

W dniu 30.09.19 r. w L. K. G. prowadziła bowiem w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – badanie urządzeniem Alkometr A2.0 wykazało: I badanie – 1,17 mg/l, II badanie – 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym zrealizowała jednocześnie znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego stypizowanego w art. 178a §1 k.k. a jednocześnie w tym samym miejscu i czasie naraziła małoletnią córkę N. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, czym wypełniła znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego z art. 160 §1 w zw. z §2 k.k.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozostawia bowiem wątpliwości, iż oskarżona rozpoczynając jazdę

samochodem była w pełni świadoma tego, że w tym samym dniu spożyła znaczną ilość środków uspokajających w płynnej postaci – tj. kropli waleriany oraz N., które w swoim składzie zawierają 64% etanolu, o czym oskarżona również doskonale wiedziała z racji swojego wykształcenia w zakresie farmacji oraz wykonywanej pracy w Aptece – wprost wskazują na to jej wyjaśnienia „Przed spożyciem kropli nie zapoznawałam się z ulotką, wiedziałam, że zawierają alkohol bo pracuję w aptece.” (k.108 verte). Oskarżona, mimo iż w swoich wyjaśnieniach stara się wykazywać, że nie była w stanie przewidzieć, w jaki sposób zażyte krople na nią wpłyną, a jednocześnie szeroko opisując swoją trudną wówczas sytuację osobistą wiążącą się ze wzmożonym stresem w pracy oraz w życiu osobistym, jednocześnie pozostaje w pełni świadoma tego, że nie powinna wówczas prowadzić samochodu albowiem jak sama wyjaśnia „mój organizm, ze względu na wiele rzeczy różnie reaguje” (k.108 verte). Już treść tych wyjaśnień wyraźnie wskazuje, że oskarżona decydując się na prowadzenie samochodu w dniu zdarzenia dopuściła się zarzucanego jej czynu z art. 178 a §1 k.k. umyślnie co

najmniej z zamiarem ewentualnym, albowiem nie sposób uznać by mając pełną świadomość tego, że zażyte przez środki uspokajające w tym tuż przed samą podróżą zawierają w swym składzie alkohol oskarżona nie przewidywała możliwości popełnienia czynu zabronionego z art. 178 a §1 k.k. i jednocześnie nie godziła się na to. Twierdzenia przeciwnego nie sposób bowiem obronić zwłaszcza w kontekście wykształcenia i wykonywanej na co dzień pracy w Aptece wiążącej się z pewnością z doskonałą znajomością składników poszczególnych leków jak również z częstymi pytaniami pacjentów co do możliwości zażywania określonych medykamentów oraz ich wpływu na prowadzenie pojazdów. Nie bez znaczenia pozostają w tej mierze również wyjaśnienia samej oskarżonej, która dodaje, że w dniu zdarzenia była również bardzo zestresowana, mało jadła a dzień wcześniej spożyła dwa piwa o pojemności 0,5 l w puszcze. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała również znamiona strony podmiotowej czynu zabronionego z art.178 a §1 k.k. Kierowała bowiem samochodem w zamiarze bezpośrednim a przy tym

w zamiarze ewentualnym znajdowała się w stanie nietrzeźwości – który wg art. 115 §16 k.k. w rozumieniu Kodeksu karnego zachodzi, gdy:

1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Tym samym stwierdzone u oskarżonej według przeprowadzonych badań urządzeniem Alkometr A2.0: I badanie – 1,17 mg/l, II badanie – 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu niewątpliwie stan nietrzeźwości a jednocześnie znacząco przekracza dopuszczalne stężenie alkoholu w organizmie kierującego pojazdem.

Jednocześnie wskazać należy, iż stan oskarżonej w trakcie prowadzenia pojazdu musiał być na tyle niepokojący, iż został dostrzeżony przez innych uczestników ruchu drogowego – tj. świadka M. M., który potwierdził, iż oskarżona jechała w sposób wzbudzający podejrzenia nie respektując zasad ruchu drogowego, jej „samochód delikatnie

falował, jeździł na boki” (k. 109 verte). Ponadto świadek potwierdził, iż w aucie oskarżonej była wyczuwalna woń alkoholu lub też ziół. Tym samym zeznania te nie tylko potwierdzają fakt prowadzenia przez oskarżoną w dniu zdarzenia samochodu osobowego, ale również potwierdzają, wpływ spożytego alkoholu na zdolności motoryczne oskarżonej i stoją w sprzeczności z jej wyjaśnieniami w zakresie subiektywnych odczuć towarzyszących jej w trakcie jazdy. Wskazać jednak należy iż okoliczności te nie podważają samej wiarygodności wyjaśnień oskarżonej, a mając na względzie formalny charakter przestępstwa z art. 178 a §1 k.k. pozostają irrelevantne w zakresie ustaleń dotyczących sprawstwa oraz winy oskarżonej, przy czym niewątpliwie należało je uwzględnić w zakresie wymiaru kary za to przestępstwo (o czym w dalszej części uzasadnienia). Zeznania te stanowią również istotny materiał dla ustaleń dokonanych przez Sąd co do drugiego z zarzucanych oskarżonej czynów tj. przestępstwa z art. 160 §1 i §2 k.k.

Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził bowiem sprawstwo oraz

winę oskarżonej również co do drugiego z zarzucanych jej czynów tj. przestępstwa z art. 160 §1 i §2 k.k. Oskarżona, jak już wyżej wskazano, prowadziła bowiem swój samochód w stanie znacznego upojenia alkoholowego przekraczającego ponad 5-krotnie dopuszczalne stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto oskarżona jednocześnie zdawała sobie sprawę z prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie jak wynika z zeznań M. M. oskarżona prowadziła pojazd w sposób na tyle nieodpowiedzialny i niekontrolowany, że zwróciła na siebie uwagę innego uczestnika ruchu drogowego – tj. właśnie wspomnianego świadka, który podjął decyzję o jej zatrzymaniu. Tym samym zeznania świadka potwierdzające sposób w jaki oskarżona prowadziła pojazd przy jednoczesnym stwierdzeniu jej znacznego upojenia alkoholowego oraz przewożenia swojej 10-letniej córki na przednim siedzeniu pasażera bez wątplenia potwierdzają, że w ten sposób oskarżona naraziła pokrzywdzoną małoletnią N. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Jednocześnie, swoim zachowaniem - oskarżona

dał negatywny przykład swojemu dziecku. Również i w tym zakresie oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu, przy czym wskazała, że tego dnia zabrała ze sobą córkę, gdyż ta zadzwoniła do niej, gdy oskarżona była już prawie u celu swojej podróży i jechała z córką niespełna kilometr poboczną drogą natomiast w trakcie jazdy prowadziła z nią normalną rozmowę. W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie nie wpływają jednak w żaden sposób na jej sprawstwo i winę a stanowią jedynie próbę usprawiedliwienia swojego zachowania. Jednocześnie wbrew twierdzeniom oskarżonej zagrożenie bezpieczeństwa dziecka oraz innych uczestników ruchu drogowego spowodowane przez oskarżoną było w wysokim stopniu realne a także bezpośrednio, albowiem oskarżona prowadziła swój pojazd w dzień roboczy – tj. poniedziałek, a jednocześnie w godzinach popołudniowych - tj. kiedy na drogach dochodzi do wzmożonego ruchu spowodowanego zakończeniem przez część społeczeństwa pracy czy też zakończeniem zajęć lekcyjnych przez dzieci i młodzież. Ponadto, wbrew temu co twierdzi oskarżona droga którą jechała nie stanowi

drogi leśnej, polnej czy innego tego typu, lecz jest drogą publiczną w mieście, natomiast nieopodal znajduje się stacja paliw, co jednocześnie determinuje większy ruch w tym rejonie. Tym samym, w ocenie Sądu, w opisywanych realiach sprawy oskarżona swoim zachowaniem niewątpliwie doprowadziła do zaistnienia skutku w postaci obiektywnie istniejącego potencjału niebezpieczeństwa utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu swojej córki, które to niebezpieczeństwo było na tyle bezpośrednie, że zostało dostrzeżone przez innych uczestników ruchu drogowego, dla których zachowanie oskarżonej również stanowiło realne zagrożenie.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-----	-----		
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. G.	I,	I	Za popełnione przestępstwo, na podstawie art. 178a §1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonej karę 100 stawek grzywny

po 20 zł każda. Przepisane przypisane oskarżonej zagrożone jest bowiem karami alternatywnymi, tj. karą grzywny, ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2.

Wymierzona kara stosownie do art. 53 § 1 i 2 kk - nie przekracza stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele zapobiegawcze, jak i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństw.

Jednocześnie stosowanie do wskazań art. 53 §2 wymierzając oskarżonej karę, sąd uwzględnił w szczególności jej motywację i sposób zachowania się, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, jej właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, Sądu doszedł do przekonania, że kara grzywny wymierzona we wskazanej liczbie stawek

stanowi najbardziej adekwatną karę dla oskarżonej, która nie była nigdy karana, co Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą, podobnie zresztą jak konsekwentne przyznanie się do zarzucanych czynów, zapewnienia oskarżonej co do incydentalnego charakteru zdarzenia oraz wyrażoną skruchę.

Jako okoliczności obciążające Sąd uznał z kolei: znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonej przekraczający ponad 5-krotnie dopuszczalne stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, kierowanie pojazdem w sposób zagrażający innym uczestnikom ruchu drogowego jak również czas zdarzenia – tj. jazdę w tygodniu (w poniedziałek) w tzw. godzinach szczytu gdy ruchu na drogach jest bardziej wzmożony oraz miejsce zdarzenia – tj. drogę publiczną w mieście.

Pod uwagę, choć nie jako okoliczności obciążające ale mające znaczny wpływ przy ustaleniu wymiaru kary Sąd wziął również to, że w dniu zdarzenia K. G. nie musiała prowadzić pojazdu i mogła wybrać inny środek lokomocji a jednocześnie wykonywany przez oskarżoną zawód i jej pełną świadomość co do tego, że spożyte substancję zawierają w swoim składzie alkohol.

Pod uwagę wziąć jednak należy również i to że zagrożenie spowodowane zachowaniem oskarżonej w istocie się nie urzeczywistniło. Choć nie sposób uznać to za okoliczność łagodzącą bez wątpienia należało to uwzględnić przy wymiarze kary.

Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób zatem podzielić stanowisko obrony i stwierdzić, by przestępstwo jakiego dopuściła się oskarżona charakteryzował nieznaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, co stanowi jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania na podstawie art. 66 §1 k.k.

Przestępstwa drogowe w tym kierowanie pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości stanowią znaczny odsetek spraw karnych, co wciąż potwierdza niską świadomość społeczną w tym zakresie, która opiera się na złudnym przekonaniu, że skoro nie odczuwamy działania alkoholu a mamy do pokonania niewielki odcinek drogi to „jakoś to będzie”. Jednocześnie jednak opinia społeczna pozostaje bezwzględna dla pijanych kierowców powodujących wypadki ze skutkiem śmiertelnym. Tym samym przestępstwo to mimo, iż polega na

			abstrakcyjnym narażeniu na niebezpieczeństwo może prowadzić do tragicznych w konsekwencjach zdarzeń.
II	II	Na podstawie art. 160 §2 k.k., przy zastosowaniu art. 37 a §1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonej za przestępstwo z art. 160 §1 w zw. z §2 k.k. również karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 15 zł. Okoliczności obciążające: - pełna świadomość oskarżonej prowadzenia pojazdu wraz ze znajdującym się w nim dzieckiem po spożyciu substancji zawierających alkohol - niekontrolowana jazda, - zły przykład dany córce przez oskarżoną, Okoliczności łagodzące: - przyznanie się do popełnienia zarzucanego przestępstwa, - wyrażenie skruchy. - zabranie pokrzywdzonej dopiero w trakcie jazdy i niewielki dystans pokonany razem z nią Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności obciążające i łagodzące, Sąd uznał, iż adekwatną i sprawiedliwą karą za przestępstwo z art. 160 §1 w zw. z §2 k.k. będzie kara grzywny orzeczona przy zastosowaniu sankcji	

zamiennej z art. 37a §1 k.k. Zauważyć bowiem należy, iż w okolicznościach niniejszej sprawy orzeczenie względem oskarżonej kary izolacyjnej nawet w najniższym możliwym wymiarze tj. 3 miesięcy byłoby karą nazbyt surową, nieadekwatną do stopnia jej winy a mając na uwadze szybkie zatrzymanie oskarżonej jadącej wespół z córką byłaby to również kara nieadekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jej czynu. Oczywistym jest bowiem iż stopień bezpośredniego zagrożenia dla dziecka jadącego z pijanym kierowcą stwarza dłuższy okres wspólnej jazdy, aniżeli krótki odcinek drogi razem przebytej. Tym samym różnić się musi również stopień społecznej szkodliwości takiego zachowania, który należy ustalać w oparciu o okoliczności konkretnej sprawy. Mimo iż oskarżona naruszyła ciężący na niej obowiązek opieki nad pokrzywdzoną i naraziła ją jednocześnie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu to zdarzenie zakończyło się szczęśliwie bez odniesienia obrażeń przez kogokolwiek. Jednocześnie zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, iż oskarżona działała

		umyślnie lecz tylko z zamiarem ewentualnym.	
III	I i II	Sąd połączył kary jednostkowe orzeczone w punktach I-II wyroku i wymierzył oskarżonej karę łączną grzywny w wysokości 130 stawek dziennych po 20 zł każda stawka. Orzekając karę łączną, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W tym kontekście Sąd wziął pod uwagę zwłaszcza elementy związane z osobą samej oskarżonej, uznając iż kara grzywny we wskazanym wymiarze odniesie względem niej swój cel indywidualno-prewencyjny. Sąd stosując zasadę częściowej absorpcji miał na uwadze przede wszystkim, dominujący w ocenie całości zbiegu charakter przestępstwa z art. 178a §1 k.k. a przy tym bliskość czasową popełnionych przestępstw, podobieństwo postaci zamiaru oskarżonej, oraz realizację znamion czynu zabronionego z art. 160 §1 w zw. z §2 k.k. w ścisłym związku z popełnieniem przestępstwa z art. 178a §1	

k.k. niejako w następstwie tego przestępstwa.

Wymierzając karę łączną grzywny, sąd określił na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniami określonymi w art. 33 § 3 k.k. – tj. biorąc pod uwagę dochody oskarżonej, jej warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; jednocześnie stawka dzienna nie jest niższa od 10 złotych, ani też nie przekracza 2000 złotych. Oskarżona posiada stałą pracę z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 2400 zł netto. Tym samym orzeczona wysokość stawki dziennej jest adekwatna do jej zarobków.

W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonej za zarzucane jej czyny kary izolacyjnej 5 miesięcy pozbawienia wolności chociażby przy zastosowaniu warunkowego zawieszenia jej wykonania, stanowiłoby jednak dolegliwość nazbyt surową, albowiem przekraczałoby przede wszystkim stopień jej winy i nie uwzględniało uprzedniej niekaralności i przykładowego życia. Kara izolacyjna stanowiłaby dla oskarżonej niewątpliwie nadmierną stygmatyzującą wręcz represję. Pamiętać však należy iż określony

		rezultat wychowawczy a także prewencyjny osiągnęło w stosunku do niej już samo postępowanie prowadzone w niniejszej sprawie od dłuższego czasu.	
IV	I	Na podstawie art. 42 §2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej 5-letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W pierwszej kolejności wskazać należy iż do orzeczenia tego środka karnego na okres nie krótszy niż 3 lata, Sąd był zobligowany z uwagi na treść tego przepisu. Jednocześnie orzekając wskazany środek karny Sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy i zasady wymiaru kary przewidziane w art. 53 i art. 55 k.k., które na podstawie art. 56 k.k. znajdują zastosowanie odpowiednio do orzekania innych środków penalnych przewidzianych w tym kodeksie, w tym m.in. zakazu prowadzenia pojazdów. Miarkując okres orzeczonego zakazu Sąd miał również na uwadze treść art. 43 §1 k.k. zgodnie z którą, w przypadku gdy ustawa nie stanowi inaczej maksymalny okres na jaki można orzec przedmiotowy środek karny wynosi 15 lat. Tym samym, Sąd uznał iż adekwatnym do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości	

popelnionego przez oskarżoną przestępstwa z art. 178a §1 k.k. będzie 5-letni okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd uznał tym samym, że podwyższony, choć minimalny zarazem z uwagi na brzmienie art. 42 §2 k.k. 3-letni okres tego zakazu będzie niewystarczający z uwagi na fakt, że oskarżona dopuściła się prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, w którym znajdowały się również inne osoby. Zdaniem Sądu, podkreślić również należy, iż oskarżona nie musiała w ogóle w tym dniu jechać samochodem, albowiem wizyta u kosmetyczki nie jest niczym tak pilnym, porównywalnym chociażby do wizyty u lekarza specjalisty, czego nie sposób odwołać a jednocześnie nie czekać na kolejny termin takiego spotkania wiele miesięcy. Jednocześnie skoro oskarżona czuła się źle w dniu zdarzenia mogła również poprosić o podwiezienie kogoś z rodziny lub znajomych czy też skorzystać z komunikacji publicznej a nie sama decydować się na jazdę samochodem, zwłaszcza po zażyciu substancji, co do których oskarżona nie miała wątpliwości iż zawierają w swoim składzie alkohol. Pod uwagę Sąd wziął również znaczny stopień

upojenia alkoholowego oskarżonej tj. ponad 5-krotnie wyższe aniżeli dopuszczalne stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżoną powietrzu, a także okoliczność narażenia w tym samym miejscu i czasie jej małoletniej córki na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Jednocześnie mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu 5-letni okres orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów powinien osiągnąć zamierzone względem oskarżonej cele zapobiegawcze i wychowawcze a także sprostać potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oskarżona podobnie jak każdy kierowca powinna być świadoma tego, iż nie ma przyzwolenia na kierowanie pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości i zachowanie takie spotka się ze stanowczą reakcją ze strony organów państwa w tym sądu. Oskarżona powinna jednocześnie uświadomić sobie, iż posiadanie uprawnień do prowadzenia pojazdów stanowi nie tylko przywilej i znaczne ułatwienie w codziennym życiu ale wiąże się również z wielką odpowiedzialnością jaka ciąży na każdym kierowcy za życie, zdrowie oraz

		mienie nie tylko swoje ale i innych uczestników ruchu drogowego.	
V	I	Na podstawie art. 63 §4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30.09.2019 r.	
VI	II	Mając na względzie krzywdę jakiej doznała pokrzywdzona w wyniku zachowania oskarżonej a wynikającą przede wszystkim z bezpośredniego niebezpieczeństwa dla jej zdrowia i życia jak również wiążącym się z całym zajściem stresem, Sąd postanowił zasądzić od oskarżonej na rzecz małoletniej pokrzywdzonej nawiązkę w kwocie 1.000 złotych.	
VII	I	Na podstawie art. 43a §2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, albowiem w razie skazania za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. orzeczenie tego świadczenia jest obligatoryjne.	
5.	Inne		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	-----	-----	-----
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-----			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII	Na podstawie wskazanych przepisów Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. U. kwotę 1008 zł oraz podatek VAT tytułem wynagrodzenia kuratora ustawionego dla małoletniej pokrzywdzonej N. B.. Sąd wziął przy tym pod uwagę, iż rozprawa trwała dłużej niż jeden dzień a kurator stawiała na dwa terminy.		

IX	Sąd w całości obciążył oskarżoną kosztami postępowania i opłatą, nie znajdując podstaw do uznania, by uiszczenie ich przez oskarżoną było dla niej zbyt uciążliwe ze względu na jej sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również by przemawiały za tym względy słuszności. Oskarżona powinna w pełni ponieść konsekwencje swojego naganego zachowania w tym konsekwencje finansowe prowadzonego postępowania nie obciążając nimi podatników.	
8. Podpis		
/-/ s. Izabela Hantz - Nowak		